

Per Lluís Salinas el dl., 22/12/2025 - 12:03

La Dolores Aleixandre diu que Déu "ens convida a mirar a Maria com a aquella que ens revela la nostra pròpia identitat cristiana, com la germana gran que ens dóna la mà i ens porta d'una revolada al seu mateix camí".

Aquests dies de Nadal això se'm fa especialment present contemplant aquest nen que ha nascut amb l'única pretensió de ser ajudat, ser alimentat, ser escalfat, ser cridat... tot i ser Déu mateix.

Ara bé, davant d'un temps tant crucial per a la història de la salvació com és el Nadal, la encarnació de Déu per ser un més entre nosaltres, costa fixar el focus fora del nen Jesús i Maria, que roman al seu cantó possibilitant l'acció de Déu. Tot i això, precisament al Nadal, és necessari que ens fixem en l'ocult, en el dissimulat, en qui està en un segon pla, perquè, tot i que vulguem el contrari i els aparadors vulguin captar la nostra atenció, el Nadal és això: la festa dels secundaris.

És la festa de Josep, mort de por per no poder trobar un lloc on Maria pogués infantar el nen que esperava, és la festa dels pastors una mica sorpresos de rebre una notícia que en un principi no els pertocava. És la festa dels animals de l'estable que pensem que tenen sentit perquè escalfaven l'estable a la nit... i és, en definitiva, la festa dels secundaris del món perquè Déu s'ha fixat en ells tot i saber que els "principals" (els més influents, els més capaços, els més eficaços) són els que sempre tenen tots els números per fer "la feina ben feta" i, així, garantir l'èxit de la missió de portar la bona nova a tota la humanitat.

No cal dir que aquesta entrada no pretén menystenir a Maria i, molt menys, a Jesús. Més aviat, vol mostrar la rellevància de que, de la mateixa manera que Josep, els pastors i els animals, Maria i el propi Jesús apareixen a escena com a personatges molt secundaris, encara que avui ho hàgim oblidat i no deixem de posar-los per tot arreu.

A Maria, a punt de donar a llum, li van negar un lloc on poder-s'hi estar. Jesús va arribar al món en un estable brut i pudent i el van haver de posar en una menjadora d'animals.

Aquests són els secundaris de la història que, precisament, donen esperança als secundaris del món. Perquè Déu, és el Déu dels pobres, dels esclaus, dels abusats, dels explotats, i, en definitiva, el Déu dels secundaris.

Ara que és Nadal, podríem preguntar-nos en quina banda som nosaltres. I, de pas, podem preguntar-nos en quins secundaris del món està naixent Jesús avui.

(Imatge: Andy Goldstein de https://www.clarin.com/revista-n/andy-goldstein-fotografo-reglas_0_HyhzyRtFf.html)